Duodecim adaptatie: Verruca Vulgaris

Haio: VERELST Adriaan , KUL
Promotor: VERMANDERE Mieke , KUL
Praktijkopleider: WEYMANS Jean Marie

Context: Duodecim richtlijnen zijn Finse richtlijnen die worden aangepast aan de Belgische zorgcontact. Daarna worden zij beschikbaar gemaakt via EMBPracticeNet. Dit ter bevordering van evidence based praktijkvoering. Deze thesis betreft de adaptatie van de richtlijn 'verruca vulgaris'. We focussen hierbij op de behandeling. Voor deze masterproef werd samengewerkt met collega HAIO Charlotte Thysen.

Onderzoeksvraag: Elk van de onderzoekers definieerde een eigen set klinische vragen. Algemeen handelen deze vragen over de behandeling van verruca vulgaris. In deze thesis worden volgende vragen besproken: Wat is de eerste keuze behandeling van verruca vulgaris? Wat is het effect van cryotherapie? Wat is het effect van bleomycine? Wat is het effect van salicylzuurtherapie?. De masterproef van Charlotte Thysen behandelt het effect van occlusietherapie, het effect van immuunmodulerende therapie en het effect van lasertherapie.

Methode: Voor de adaptatie werd gewerkt met het ADAPTE proces. Hiervoor werd het handboek 'Adaptatie Duodecim Richtlijnen: Handboek voor HAIO's over de inhoudelijke en contextuele aanpassing van Duodecim Richtlijnen op EBMPracticeNet.be' gebruikt. Na afbakening van de klinische vragen werd in Belgische en internationale databases gezocht naar relevante richtlijnen. Er werd een uitgebreide literatuurzoektocht gedaan. De gevonden richtlijnen werden gescoord met het AGREEII instrument om de kwaliteit te beoordelen. Kwaliteitsvolle richtlijnen werden beoordeeld op inhoud, courantheid, samenhang en relevantie voor de Belgische zorgcontext. Aan de hand van deze evaluaties werden aanbevelingen geselecteerd voor verdere adaptatie. Deze gegevens en conclusies werden steeds neergeschreven in een matrix in Excel. De stappen werden gecontroleerd door de leescommissie van EMBPracticeNet. Na goedkeuring werd een eerste versie opgemaakt van de geadapteerde richtlijn. Deze werd onderworpen aan peerreview d.m.v. een vragenlijst en PowerPoint presentatie op twee LOK vergaderingen en in twee seminariegroepen. In totaal namen 22 LOK artsen en 15 HAIO's deel aan de bevraging. Er werd eveneens een praktijkconcensus gemaakt a.d.h.v. casuïstiek en een patiënten bevraging. 15 patiënten vulden een vragenlijst in.

Resultaten: Slechts één richtlijn werd weerhouden na het toepassen van het AGREEII instrument. Op basis van deze richtlijn en de onderliggende evidentie werd een antwoord gegeven op de vooropgestelde klinische vragen. Er werd voor elke klinische vraag een aanbeveling gegeven, deze werd steeds voorzien van een GRADE. Na het voorstellen van de richtlijn in de LOK- en seminariegroepen werd deze zonder majeure opmerkingen als bruikbaar geacht door de meeste artsen. Op basis van de patiënten bevraging, casussen en bijhorende analyse werd de richtlijn integraal overgenomen in de opleidingspraktijk. Na goedkeuring van de finale richtlijn door de leescommissie van EMBPracticeNet zal deze beschikbaar worden gemaakt aan Belgische huisartsen .

Conclusie: De volgende kernboodschappen komen voor in de geadapteerde richtlijn. Er is geen consensus over de eerste keuze behandeling bij verruca vulgaris. Er is voldoende evidentie om cryotherapie aan te bevelen als alternatief voor topische behandeling (GRADE 1B). Gezien de nadelen en de beperktere evidentie suggereren we niet om bleomycine als eerstelijnsbehandeling te gebruiken (GRADE 2B). Er is overtuigende evidentie aanwezig om salicylzuurtherapie voor wratten

aan te bevelen (GRADE 1A). Door de uitgebreide evidentie en kosteneffectiviteit kan salicylzuur als eerste keuze bij therapie worden overwogen.